

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)
Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu
Broj predmeta: KV. 5/05

Glavni pretres: 02.03.2007.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Saslušanje svedoka Save Mihajlovića

Svedok je 30. 06. 1991. godine penzionisan kao radnik SUP-a u Šehovićima, a pre toga je radio u SUP- u Zvornik. Kada je počeo rat u Zvorniku 8. 04. 1992. godine otišao je u rodno selo Zubci kod Šehovića. U selu je ostao do 24. 04. 1992. godine kada ga je posetio Slavko Erić, pomoćnik komandira stanice milicije i upozorio ga da je on pripadnik rezervnog sastava policije i da treba da počne da radi u SUP-u. Tog 24. 04. svedok je došao u stanicu milicije koja je bila smeštena u Karakaju u prostorijama fabrike *Standard*. U stanici milicije svedok je bio šef odseka za opšte i pravne poslove. Nakon pet do deset dana boravka u *Standardu* stanica je premeštena u grad Zvornik u predratnu zgradu SUP-a. Svedok je nastavio sa radom na istom poslu kao i pre rata, na izdavanju pasoša ličnih karti, propusnica. U radu je bilo problema tehničke prirode zato što nije postojao suvi žig, pa se svaki dokument morao slati u Bijeljину. U službi kojom je rukovodio svedok radile su uglavnom ženske osobe. Svedok kao i ostali službenici SUP-a stanovali su u svojim stanovima i odlazili na posao. Na tom radnom mestu u SUP-u Zvornik svedok je radio do 27. 07. 1992. godine, kada je došlo do smene komandnog kadra. Nije mu poznato ko je došao na njegovo mesto.

Svedok je poznao optuženog Marka Pavlovića površno. Znao je da je bio komandant štaba TO. Pavlović je bio uniformisan i radio je u zgradi u kojoj je pre rata bila smeštena teritorijalna odbrana. Ta zgrada nalazila se preko puta SUP-a. Svedok je retko viđao optuženog Pavlovića i ne zna ništa o njemu.

Svedoku je poznato da su 27. 07.1992. u Zvornik došli specijalci sa Pala i da su uhapsili pripadnike paravojnih formacija. On zna da su uhapsili pripadnike *Žutih osa*, nekog Pivarskog, ali ne zna koliko je ljudi ukupno uhapšeno, nije video sam čin hapšenja. Od tog datuma 27. 07. 1992. on više nije radio u policiji.

Prva tačka optužnice: deportacija Muslimana iz Kozluka

Svedok je 26. 06. bio u Kozluku. Ranije je često prolazio kroz Kozluk i nije primećivao ništa neobično niti posebno. Dosta ljudi iz Kozluka je poznao, dosta ih je viđao u Zvorniku. Kozlučani su dolazili u SUP raznim poslovima. 26. 06.1992. godine svedok je automobilom SUP-a krenuo za Bijeljину. Negde oko 10:00 časova došao je u Kozluk. Video je da u centru grada stoji tenk, video je dva, tri vojnika, kolonu autobusa i kamiona, i par policajaca koji su stajali pored autobusa. To su bili pripadnici rezervnog sastava policije. Misli da su bili naoružani.

Pored tenka video je Branka Studena koji je bio aktivni starešina JNA. Studen mu je rekao da se Kozluk iseljava. Tu je video izvesnog Riđošića koji je bio u vojnoj uniformi, a svedok zna da je ranije radio u SUP-u u Tuzli. Ukupno se zadržao u Kozluku oko pola sata. Nije video veću grupu ljudi niti je primetio da nose neke stvari sa sobom. Kada se vraćao iz Bijeljine, istog dana popodne, nije prošao kroz Kozluk, već je išao preko Loznice. Nije čuo gde su se Muslimani iz Kozluka iselili. Takođe nije čuo da su se sa Muslimanima iz Kozluka iselili građani iz sela Skočić.

Druga tačka optužnice: ratni zločini u Domu kulture u Čelopeku

Svedok je čuo za zatvor u Domu kulture, da su tamo smešteni Muslimani iz sela Divič. Svedok zna gde se nalazi Dom kulture u Čelopeku, zna kako izgleda, zna da se u neposrednoj bluzini nalazi kafanica, ali tamo nije odlazio dok su bili zatvorenici. O maltretiranju i ubijanju Divičana u Domu kulture svedok je čuo prvi put u septembru 1992. godine, kada je radio na benzinskoj pumpi koja je pripadala vojsci. Čuo je od meštana koji žive pored pumpe u Čelopeku.

Svedok je poznato gde se nalazi *Ekonomija* i *Ciglana*. Nije znao da se tu nalaze zatvori za Muslimane. Za te zatvore nije ni čuo.

Fond za humanitarno pravo